Ч-Я

Чандрасекар Субраманьян (н. 1910 р.) — видатний астрофізик XX ст., зробив значний внесок у розвиток теорії внутрішньої будови зір (межа Ч.— гранична маса білого карлика), теорії перенесення випромінювання в атмосферах зір і планет, зоряної динаміки, теорії чорних дір, лауреат Нобелівської премії.

Черних Микола Степанович (1932—2004) — радянський астроном, за багато років праці в Кримській астрофізичній обсерваторії став першовідкривачем понад 500 нових малих планет.

Шайн Григорій Абрамович (1892—1956) — видатний радянський астроном, народився в Одесі, був першим директором Кримської астрофізичної обсерваторії, фахівець у галузі зоряної спектроскопії, вивчав осьове обертання зір, їхній хімічний склад, на підставі вивчення зв'язку газових туманностей із магнітними полями довів існування загального магнітного поля Галактики; академік АН СРСР.

Шварцшильд Карл (1873—1916) — відомий німецький астроном, один із засновників фізики зір і теорії перенесення випромінювання, уперше розв'язав рівняння загальної відносності для сферично-симетричного поля (поля Ш.) і одержав формулу для гравітаційного радіуса (радіуса IIL).

Шеплі Харлоу (1885—1972) — американський астроном, заклав основи сучасних уявлень про будову нашої Галактики, вивчав змінні зорі в нашій та інших галактиках і визначив відстані до багатьох із них.

Шидловський Андрій Петрович (1818—1892) — астроном, закінчив Харківський університет, потім, працюючи в ньому, керував великою програмою астрономогеодезичних робіт на території Східної України та Півдня Росії, пізніше працював у Київському університеті, багато зробив для розвитку його астрономічної обсерваторії.

Шкловський Йосип Самуїлович (1916—1985) — відомий радянський астрофізик, обґрунтував можливість спостереження радіовипромінювання міжзоряного водню на хвилі 21 см, з'ясував природу радіовипромінювання Сонця та залишків спалахів наднових зір, займався фізикою пульсарів та рентгенівських джерел; чл. кор. АН СРСР.

Шмідт Мартен (н. 1929 р.) — американський астроном, відкрив у 1963 р. квазари, обґрунтував їхню позагалактичну природу.

Шмідт Отто Юлійович (1891—1956) — радянський математик, полярний дослідник, геофізик, астроном, закінчив Київський університет і деякий час

працював у ньому, заклав основи сучасних уявлень про походження планет Сонячної системи з холодної газово-пилової хмари; академік АН СРСР, академік АН України, Герой Радянського Союзу.

Яковкін Авенір Олександрович (188 7—1974) — радянський астроном, працював у Київському університеті та ГАО АН України, був її директором, вивчав фігуру Місяця та його обертання; чл. кор. АН України.

Ямський Карл (1905—1950) — американський радіоінженер, відкрив у 1932 р. космічне радіовипромінювання.

Янгель Михайло Кузьмич (1911—1971) — видатний радянський конструктор ракетно-космічної техніки, багато років очолював Південний машинобудівний завод і КБ «Південне» у Дніпропетровську.

Яцків Ярослав Степанович (н. 1940 р.) — відомий український астроном, директор ГАО НАН України, фахівець у галузі фундаментальної астрометрії, геодинаміки та космічної геодезії, був віце-президентом Міжнародного астрономічного союзу, президент Української астрономічної асоціації, академік НАН України.